

Ja, jeg lukket døra til biblioteket. Og ja, jeg visste at jeg ikke burde gjøre det - jeg hadde lest et sted i all informasjonen jeg hadde fått at dette ikke var anbefalt. Jeg tok beslutningen i ren pedagogisk iver, etter å ha jobbet sammen med de tre første timene denne fredagen. Denne avgjørelsen min var en feil - og samtidig var det en pedagogisk suksess!

Ja, det var feil av meg å lukke døra til biblioteket. Grunnen til at jeg valgte å gå akkurat til biblioteket var fordi klasse, på den tiden av dagen har faget norsk. Lærer tar da inn ett eller to barn av gangen for å lese med, mens resten av barna er i andre aktiviteter, både i det store og i det lille klasserommet, tvers overfor det klasserommet selv befinner seg i. Derfor var klasserommet opptatt der og jeg vanligvis holder til.

Jeg mente at det å være i biblioteket ville gi oss en tid uten forstyrrelser utenfra. Vi hadde jobbet så bra sammen og jeg hele dagen og jeg var hektet og ønsket virkelig å fullføre dette flotte lille prosjektet. Resultatet var at vi ble ferdige med å lage en bok med tegninger og med tekst for å kunne gi til klassekamerat slik han ønsket.

Det var en suksess! Jeg vet at jeg gjorde en god jobb med ham.

Det hele startet klokka 08:45 ba meg om et 4A papirark, fordi han vil tegne. Det var akkurat da timen skulle begynne og klassen ha sin andaktsstund. Han begynte å tegne omslaget til boken «». (?)

Denne lille boken er del av et større prosjekt som tar sikte på å hjelpe barn som har vansker med å lære å lese. Boken har blitt lest og hørt av mange ganger, fordi boken er lest inn i dataprogrammet. Han kan boken helt utenat ved hjelp av sitt utmerkede grafiske minne og kan derfor gjengi hele teksten i boken. Teksten i boka er for ham som et en «motorvei» for Formel 1-biler. Han kan kjøre veldig fort på denne banen og kan kjøre den dusinvis av ganger uten å bli sliten. Det er fordi han i så sterk grad er fascinert av dramaet og av personene i historien.

Jeg bestemmer meg altså for at vi skal gå og lese boken, men vi skal også «lese» illustrasjonene som følger på hver side.

Jeg forlater klasserommet og går til stedet der giljotinen står og der jeg finner både hullemaskin og papir. Jeg lager en bok på ca. 20 sider i A3 format, noe som også stemmer med størrelsen på den originale boka. I mellomtiden gjør ferdig tegningen til forsiden. Vi går sammen til klasserommet der vi vanligvis oppholder oss. Her starter vi oppgaven.

Min første tanke var at kunne tegne og skrive inn teksten i den boken som vi skulle lage, og jeg skulle diktere ham denne teksten. Men snart endret vi roller. Han leste teksten høyt og jeg skrev den ned i boka vi laget. Han ville egentlig ikke skrive. måtte da lese veldig sakte, i en hastighet som tillot meg å skrive ned det han dikterte. Da måtte han virkelig lese *hvert eneste ord*. Noen ganger ba jeg ham hele det, eller lese den første delen av ordet.

Det begynner da å gå opp for meg at det er første gang lester normalt! Han måtte lese hvert ord sakte, og det slår meg plutselig at når han leser ordet «», så bør han samtidig også skrive ordet, nettopp fordi han elsker karakteren i denne historien. Han kan være i stand til dette, fordi han er så god og nøye visuelt. Jeg husker han korrigererte meg en gang jeg